

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa M. S.-S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń - Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie o kosztach

zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 1 grudnia 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzoną od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 576,60 (pięćset siedemdziesiąt sześć 60/100) zł obniża do kwoty 65,46 (sześćdziesiąt pięć 46/100) zł,**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 167 (sto sześćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w S. w zawartym w punkcie 3 wyroku z dnia 1 grudnia 2009 r. postanowieniem orzekł o kosztach postępowania przed Sądem drugiej instancji zasądzając od powódki M. S.-S. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń S.A. w W. kwotę 576,60 zł. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że ze względu na częściowe tylko uwzględnienie apelacji pozwanego koszty postępowania apelacyjnego podlegały

stosunkowemu rozdzieleniu. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd podał art. 98 i art. 100 k.p.c.

Postanowienie Sądu Okręgowego powódka zaskarżyła zażaleniem, w którym wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od niej na rzecz pozwanego kwoty 65,46 zł zamiast kwoty 576,60 zł, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uwzględnić. Zasada w procesie cywilnym jest, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). W razie tylko częściowego uwzględnienia żądań koszty postępowania powinny być wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone (art. 100 zd. pierwsze k.p.c.).

Sąd Okręgowy prawidłowo stwierdził, że w sprawie, którą powódka przegrała w 42%, pozwany zaś w 58%, koszty należało rozliczyć według zasady stosunkowego ich rozdzielania. Trzeba się jednak zgodzić ze skarżącą, że obliczając koszty poniesione przez strony, Sąd błędnie ustalił wysokość należnego profesjonalnym pełnomocnikom wynagrodzenia. Powódka dochodziła bowiem od pozwanego kwoty 12 250 zł i taką kwotę zasądził na jej rzecz Sąd Rejonowy w G. Pozwany zaskarżył wyrok Sądu pierwszej instancji w całości, zatem wartością przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym była ta właśnie kwota. Wynagrodzenie należne pełnomocnikom w oparciu o § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) powinno zatem być określone na kwotę 1 200 zł na rzecz każdego z nich, podczas gdy Sąd Okręgowy określił je na kwotę po 600 zł (obaj pełnomocnicy byli radcami prawnymi i obaj prowadzili sprawę w pierwszej instancji).

Wobec powyższego koszty postępowania apelacyjnego wynosiły 3 013 zł, w tym po stronie powódki 1 200 zł (wynagrodzenie radcy prawnego), a po stronie pozwanego 1813 zł (opłata od apelacji w kwocie 613 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1 200 zł). Pozwany przegrał sprawę w 58%, powinny go zatem obciążać koszty w kwocie 1 747,54 zł (3013 X 58%), skoro jednak faktycznie poniósł koszty w kwocie 1 813 zł, to na podstawie art. 100 k.p.c. należała mu się od powódki kwota 65,46 zł (1813 – 1747,54).

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁶ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i 2 w zw. z art. 108 § 1 i art. 398²¹ Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.